

„Vezmi ma za ruku Pane.”

Je dosť značné množstvo kresťanov, ktorí by boli apoštolmi..., keby nemali strach. Sú to tí istí, čo sa potom sťažujú, že ich Pán – vravia – opúšťa. A ako sa oni správajú k Bohu? (Brázda, 103)

25. júl

Aj nás Ježiš volá, aj nám ako Jakubovi a Jánovi kladie otázku: „*Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum?*” – „*Môžete piť kalich – kalich úplného odovzdania sa plneniu vôle*

Otca – ktorý mám ja piť?” Oni mu vraceli: *“Possumus!” – “Môžeme!”* Sme však všetci, vy i ja, naozaj ochotní vo všetkom plniť vôľu nášho nebeského Otca? Odovzdali sme Pánovi celé svoje srdce, alebo ešte stále lipneme na sebe, na svojich záujmoch, na svojom pohodlí, na láske k sebe samým? Je v nás ešte niečo, čo sa nezhoduje s naším postavením kresťana a bráni nám v túžbe po očistení sa? Dnes sa nám ponúka príležitosť k náprave.

Treba sa presvedčiť o tom, že Ježiš nám tieto otázky adresuje osobne. To on ich kladie, nie ja. Veď by som sa ich neodvážil položiť ani sebe samému. Budem pokračovať vo svojej modlitbe nahlas a vy po mne každý v tichosti svojho srdca opakujte, takto vyznávajúc Pánovi: „Pane, aký som len nehodný, aký som len bol tak často zbabelý! A koľko omylov pri tej či onej príležitosti! Taktiež môžeme zvolať: „*Aké šťastie,*

*Pane, že si ma chránil svojou
pravickou, lebo viem, že sám by som
bol schopný nejednej hanebnosti.
Nenechávaj ma napospas, nepúšťaj
ma a vždy so mnou zaobchádzaj ako s
dieťaťom. Nech som silný, statočný,
nezlomný. Pomáhaj mi ako
neskúsenému tvorovi. Vezmi ma za
ruku, Pane, a daj, aby aj tvoja Matka
stála po mojom boku a ochraňovala
ma." A potom: „Possumus! Môžeme!
Budeme schopní mať teba za vzor“.
(Ísť s Kristom, 15)*